

Arrest

nr. 339 154 van 9 januari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Rue Patenier 52
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 5 maart 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 29 januari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat J. RICHIR.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 23 april 2024 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 23 april 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 28 juni 2024 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan gedurende verzoeksters minderjarigheid, die van rechtswege werd beëindigd eind maart 2025.

1.3. Op 29 januari 2025 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 30 januari 2025 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 23/04/2024
Overdracht CGVS: 03/10/2024

Je werd op 20 januari 2025 op het Commissariaat-generaal gehoord van 14.06 uur tot 17.24 uur, bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. Je voogd (dienst voogdij), I. M., en je advocaat, Meester Vangenechten Annelore, loco meester Juliette Richir, waren tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Je verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Sheekhaal-clan te behoren. Je verklaart geboren te zijn op [...] maart 2007 in het dorp Homboy gelegen in het district Jilib gelegen in de provincie Middle Juba.

Je dorp stond onder de controle van Al-Shabaab. Toen je moeder zwanger was van je jongste zus, S., raakte je vader vermist. Hij werd er door Al-Shabaab van beschuldigd khat te vervoeren en werd meegenomen door hen. Nadat je vader verdween wilde je paternale oom, M., met je moeder trouwen maar ze weigerde dit. Hij diende een klacht in bij Al-Shabaab, maar Al-Shabaab zei dat je moeder het recht had om te weigeren maar dat de erfenis van je vader wel toekwam aan hem. Uw oom eigende zich de erfenis toe en eiste ook dat u bij hem zou komen inwonen om zijn zieke vrouw, Ma., te helpen. Je moeder weigerde hiermee akkoord te gaan en bracht haar broer, N.A.M., op de hoogte. Dit leidde tot een ruzie tussen hem en uw oom, M., die er vervolgens leden van Al-Shabaab bijhaalde. Tijdens deze confrontatie sloeg een lid van Al-Shabaab N.A.M. met de achterkant van een geweer. Toen hij zich probeerde te verdedigen, ging het wapen af. N.A.M. werd getroffen en overleed.

Uit angst vluchtte je moeder samen met je broers en zussen en jij ging inwonen bij je oom, M., waar je slecht werd behandeld. Je moest voor hem en zijn gezin werken alsof je een slavin was en je werd regelmatig geslagen. Op 24 maart 2024 vertelde hij je dat je zou worden uitgehuwelijkt aan een lid van Al-Shabaab. Op 30 maart 2024 trouwde je tegen je wil met deze man en ging bij hem inwonen. Op 8 april 2024 liet je echtgenoot weten dat hij moest vertrekken om een probleem op te lossen. Hij zei dat je oom M. je zou ophalen. Bij aankomst in het huis van je oom was jouw tante N. daar aanwezig. Zij zag hoe slecht je door je echtgenoot werd behandeld, wat leidde tot een ruzie tussen haar en je oom M. Je tante beloofde je te helpen en twee dagen later bracht haar man je naar hun woning in Jilib, waarna je verder reisde naar Mogadishu. Je verliet Somalië op 20 april 2024 en reisde via onbekende landen naar Nederland en vervolgens naar België. Je kwam aan in België op 23 april 2024 en diende diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Somalië vrees je vermoord te worden.

Ter staving van je verzoek legde je twee medische attesten voor.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat je doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het

Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats jouw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop jij je beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. Ben je derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure jouw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over jouw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan jou is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer , doch niet uitsluitend, jouw verklaringen en alle documentatie of stukken in jouw bezit met betrekking tot jouw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom je een verzoek indient.

Uit het geheel van de door jou afgelegde verklaringen en de door jou voorgelegde stukken blijkt duidelijk dat je niet hebt voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw verklaringen over jouw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van jouw vrees voor vervolging en jouw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over jouw feitelijke herkomst en jouw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfsplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je afkomstig bent uit het dorp Homboy, gelegen in het district Jilib in de provincie Middle Juba. Hoewel je tijdens het persoonlijk onderhoud een beschrijving van je dorp gaf, verklaarde dat de inwoners voornamelijk leefden van landbouw en veeteelt, enkele omliggende dorpen wist te noemen zonder deze te kunnen situeren en summiere verklaringen gaf over Al-Shabaab en de clans in je dorp, bleken je verklaringen over andere cruciale thema's die aan bod kwamen onvoldoende om te concluderen dat jij jouw hele leven tot aan jouw vertrek naar Europa in Homboy hebt verbleven. Eveneens kon je bij verdiepende vragen ook geen overtuigende antwoorden geven, waardoor je verklaringen aan doorleefdheid ontbraken. Het is daarbij belangrijk om te benadrukken dat het CGVS steeds rekening heeft gehouden met het feit dat je Somalië op 17-jarige leeftijd ongeschoold verliet en met de beperkingen van jouw leefwereld.

Met betrekking tot je leefwereld verklaarde je dat je oom mensen liet werken op de landbouwgrond van je vader en dat hij een winkel had. Daarnaast gaf je aan dat je het merendeel van je tijd binnenshuis doorbracht met huishoudelijke taken. Je verliet het huis enkel om de kinderen van je oom naar de Koranschool te brengen of om naar de winkel te gaan (CGVS, p. 8 – 10).

Een eerste element dat afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van je beweerde herkomst uit het agrarisch dorp Homboy is de vaststelling dat je een gebrekkige kennis hebt over de periodes van droogte die je regio hebben getroffen. Gevraagd of je periodes van droogte hebt meegemaakt toen je in Somalië woonde, antwoord je ontkennend (CGVS, p. 11). Gevraagd of er ooit periodes zijn geweest waarbij er sprake was van voedseltekorten antwoord je dat je van je oom hebt gehoord dat er eind 2016 – 2017 een droogte is geweest, maar dat je deze niet zelf hebt meegemaakt. Gevraagd of er ooit dieren zijn gestorven omwille van de droogte antwoord je dat je nog jong was toen je oom je erover vertelde maar dat je het je niet meer kan herinneren. Gevraagd of je ooit zelf gezien hebt dat er dieren stierven antwoord je ontkennend. Gevraagd of je ooit gezien hebt dat veehouders of landbouwers in de problemen kwamen moet je het antwoord schuldig blijven. Je zegt dat je nog heel jong was. Gevraagd of er momenten zijn geweest waarin de landbouwers niet konden zaaien of dat de oogst was mislukt antwoord je dat daarover niets gehoord hebt. Gevraagd of je ooit zag dat er op bepaalde momenten groenten en fruit aanwezig waren in winkel van je oom die er op andere momenten niet waren geef je aan dit niet gezien te hebben, omdat jij enkel in het eerste deel van zijn winkel kwam en dat hij zijn producten stockeerde achteraan in de winkel (CGVS, p. 11 – 12).

Deze verklaringen overtuigen niet. Uit de objectieve landeninformatie waarover het CGVS beschikt blijkt namelijk dat jouw regio van herkomst meerdere malen getroffen werd door ernstige periodes van droogte. De droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – gebruikt de termen 'streng' en 'extreem' om te verwijzen naar de periode van mei 2016 tot en met december 2016, van november 2018 tot en met december 2018 en van december 2021 tot en met april 2022, wat betekent dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaan, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het vee (zie blauwe map stuk 1). Hoewel je tijdens de laatste droogte nog jong was, namelijk 14 à 15 jaar oud, mag redelijkerwijs toch worden verwacht dat je op zijn minst op de hoogte zou zijn geweest van deze gebeurtenis. Gezien de verstrekende gevolgen van dergelijke droogteperiodes is het aannemelijk dat dit een onderwerp van gesprek zou zijn geweest binnen het huishouden. Het is weinig geloofwaardig dat je oom je zou verteld hebben over de manier waarop er water werd toegediend aan de landbouwvelden en welke gewassen er werden gezaaid, maar helemaal niets verteld zou hebben over de periodes van droogte (CGVS, p. 11). De mislukte oogst(en) die voedseltekorten en/of stijgende prijzen tot gevolg hadden moeten ongetwijfeld een impact hebben gehad op het inkomen van je oom en de beschikbaar van voedsel binnen het huishouden, waar jij verantwoordelijkheden had. Het idee dat deze droogte volledig aan je voorbij is gegaan, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van je bewering afkomstig te zijn uit het agrarisch dorp Homboy.

Een element dat verder afbreuk doet over de geloofwaardigheid van je beweerde regio van herkomst is de vaststelling dat je niet op een doorleefde manier kan vertellen over je leven onder het bewind van Al-Shabaab. Gevraagd hoe je leven eruitzag onder het bewind van Al-Shabaab antwoord je dat je niet veel ervaring hebt met Al-Shabaab omdat je altijd thuis bleef. Dit antwoord is niet serieus te nemen. Aangezien uit de objectieve landeninformatie blijkt dat de regio waarvan jij beweert afkomstig te zijn het bolwerk blijkt te zijn van Al-Shabaab waar hun commandocentrum is gelegen en waar ze ook trainingskampen hebben (zie blauwe map stukken 2 en 3). Het lijkt onwaarschijnlijk dat je weinig kennis zou hebben over de wijze waarop Al-Shabaab is georganiseerd in je regio en welke regels er werden opgelegd. Deze kennis is namelijk cruciaal om te kunnen overleven in deze gebieden. Tot vier maal toe gevraagd naar de regels die werden opgelegd door Al-Shabaab blijven je verklaringen zeer summier. Je vertelt dat meisjes gestraft worden als ze "zina" plegen, dat vrouwen zich moeten bedekken als ze het huis verlaten, dat de mensen zakawaat moeten betalen en dat je hand wordt afgehakt als je steelt. Verder vertel je ook nog dat op vrijdag mensen publiekelijk gestraft werden op een plein. Gevraagd waar de basis van Al-Shabaab is gelegen in je dorp moet je het antwoord schuldig blijven. Het enige wat je weet is dat je gecontroleerd werd bij het binnenrijden van het dorp (CGVS, p. 13).

Deze verklaringen overtuigen niet. Aangezien je beweert tot je vertrek uit Somalië onder het bewind van Al-Shabaab te hebben gewoond, zouden meer doorleefde verklaringen van jou mogen worden verwacht waarbij je ook persoonlijke ervaringen zou delen.

Verder moet worden vastgesteld dat je niet volledig op de hoogte lijkt te zijn van enkele belangrijke regels die specifiek gelden voor meisjes en vrouwen onder het bewind van Al-Shabaab. Volgens de beschikbare informatie van het CGVS wordt de vrijheid van vrouwen daar sterk ingeperkt. Zo mogen vrouwen hun huis niet verlaten zonder begeleiding van een mannelijke voogd (mahram) en is vrij contact met mannen in de publieke ruimte verboden. Jouw bewering dat je zelfstandig boodschappen deed in de winkel van je oom en de kinderen van je oom naar de Koranschool bracht, staat daarmee in contrast met deze strenge regels en doet afbreuk aan je bewering dat je afkomstig bent uit een gebied dat onder controle staat van Al-Shabaab. Daarnaast is het opmerkelijk dat je verklaart slechts een korte periode naar de Koranschool te zijn geweest (CGVS, p. 8). Religieuze dwang kenmerkt het leven onder Al-Shabaabbewind. In door Al-Shabaab gecontroleerde gebieden zijn kinderen verplicht onderwijs te volgen in door Al-Shabaab opgerichte zogenaamde islamitische scholen, die gericht zijn op de indoctrinatie en vorming van nieuwe rekruten. Bovendien blijkt uit geraadpleegde bronnen dat ook vrouwen verplicht islamitische lessen moeten bijwonen in madrassa's, zodat zij thuis de principes van Al-Shabaab kunnen overdragen aan hun kinderen. Tot slot blijkt

uit de geraadpleegde bronnen ook dat Al-Shabaab openbare bijeenkomsten (douras) organiseert waarbij ze met opzweepende lezingen en preken toeschouwers oproepen om te gaan vechten in naam van hun religie, waarover je ook met geen woord rept.

Hoewel uit de geraadpleegde bronnen blijkt dat er regionale verschillen zijn aangaande de toepassing van de regels, wordt duidelijk dat Al-Shabaab strenger regeert en de invloedssfeer van de bevolking verkleinen naarmate ze militair sterker staan. Aangezien jouw regio als het bolwerk van Al-Shabaab bekendstaat, kan redelijkerwijs worden verwacht dat daar een strikte toepassing van de Sharia werd gehanteerd en dat je hierover ook uitgebreid zou kunnen vertellen. De vaststelling dat dit niet het geval blijkt te zijn doet afbreuk aan je beweerde regio van herkomst (zie blauwe map stukken 4 en 5).

Daarnaast stelt het CGVS ook vast dat je een gebrekkige kennis hebt over de clansamenstelling in je dorp en niet vertrouwt lijkt te zijn met het belang van het clansysteem. Gevraagd naar de clans die er in je dorp woonden verklaar je dat er een beetje Tunni woonden en daarnaast ook Biomaal en Jareerweyne. Gevraagd naar de subclans van de Biomaal die er in je dorp woonden, antwoord je dat de Ismiin subclan er woonden. Gevraagd welke subclans van de Tunni er in je dorp woonden moet je het antwoord schuldig blijven. Gevraagd om meer te vertellen over de Jareerweyne-clan verklaar je enkel dat het "normale mensen" zijn. Gevraagd tot welke clan de leider van Al-Shabaab in je dorp behoorde moet je eveneens het antwoord schuldig blijven. Gevraagd naar de reden van je beperkte kennis antwoordde je dat dit komt doordat je altijd thuis was (CGVS, p. 13 en 14). Deze uitleg kan je gebrek aan kennis niet verantwoorden. Het clansysteem is namelijk van cruciaal belang in de Somalische context. Het clansysteem domineert de samenleving, de economie en de politiek. Daarnaast is het clansysteem niet enkel een middel om je te identificeren maar ook een manier van leven die doorsijpelt op alle levensdomeinen en bepaalt het je positie in de samenleving (zie blauwe map stuk 6). Al op jonge leeftijd wordt men hiermee geconfronteerd, omdat het bepaalt met wie men mag omgaan en welke sociale grenzen er bestaan. Het is daarom ook des te opmerkelijker dat je de Jareerweyne-clan beschrijft als "normale mensen", terwijl zij behoren tot de Somalische Bantu-minderheidsgroep, die buiten het traditionele Somalische genealogische systeem valt en gemarginaliseerd wordt. "Jareer" is een denigrerende term die "hard haar" betekent in het Somalisch. Hiermee wil men benadrukken dat ze fysiek verschillen van andere Somaliërs (zie blauwe map stuk 7).

Tot slot blij je ook een slechts zeer beperkte kennis te hebben over de veiligheidssituatie in je regio. Gevraagd naar wie de controle had in de stad Jilib, waar je tante N. woonde samen met haar echtgenoot, lijk je te weten dat Al-Shabaab daar de controle had en er een gevangenis had (CGVS, p. 7, 12 en 16). Gevraagd of je tante je ooit vertelde over de veiligheidssituatie in Jilib antwoord je dat ze je daarover nooit iets heeft verteld. Gevraagd of ze je ooit vertelde over aanslagen of gevechten in Jilib antwoord je dat jullie enkel over jullie zelf praten. Gevraagd of je ooit gehoord hebt over luchtaanvallen in Jilib antwoord je ontkennend (CGVS, p. 16 en 17). Deze verklaringen overtuigen niet. Gezien de penibele veiligheidssituatie in de stad Jilib kan er geen geloof gehecht worden aan je bewering dat je tante, die je regelmatig kwam bezoeken en waarmee je een goede band had, je daarover nooit iets zou hebben verteld (CGVS, p. 7, 17-18).

De ACLED databank registreerde namelijk in 2023, het jaar voor jouw vertrek, maar liefst 11 luchtaanvallen (Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED), Dashboard [filters: Event type: Battles, Explosions/Remote Violence, Violence against civilians, Region: Somalia, Event Date: 01/01/2023-01/02/2024], admin 1: Middle Juba, admin 2: Jilib, <https://acleddata.com/dashboard/#/dashboard> [geraadpleegd op 23/01/2025]). Op 20 mei 2023, 9 oktober 2023, 17 december 2023, 20 en 21 december 2023 voerden Amerikaanse troepen luchtaanvallen uit op stellingen van Al-Shabaab in Jilib. Op 15 augustus 2023 voerden de Keniaanse troepen een luchtaanval uit. Deze luchtaanval werd gevolgd door een protest van de inwoners van Jilib waarbij de Keniaanse minister van Defensie beschuldigd werd van het doden van burgers. Op 14 en 15 oktober 2023, 9 november 2023 en 3 december 2023 werden luchtaanvallen uitgevoerd waarvan niet met zekerheid kan worden vastgesteld door wie, maar volgens ACLED vermoedelijk door internationale machten met luchtaanvalcapaciteit. Daarnaast werd er ook nog een Amerikaanse luchtaanval geregistreerd op 15 februari, twee maanden voor je vertrek (zie blauwe map stuk 8).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heb jij niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Homboy, in district Jilib, gelegen in de regio Middle Juba. Gelet op de ongeloofwaardigheid van jouw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan jouw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat jij voor jouw komst naar België in Homboy hebt verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens jouw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maak jij niet aannemelijk dat jij gegronde redenen hebt om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat jij bij een terugkeer naar jouw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Bijkomend moet er ook nog opgemerkt worden dat er geen geloof kan gehecht worden aan de bewering van je voogd en advocaat dat je bij terugkeer naar Somalië niet zou kunnen rekenen op de steun van je familie en een alleenstaand minderjarig meisje zou zijn (CGVS, p. 19). Uit je verklaring blijkt dat je weldegelijk nog een netwerk hebt in Somalië. Zo vertelde je over je tante, N. en haar echtgenoot, waarmee je een goede relatie had en die je ook hielpen om Somalië te verlaten. Hoewel je beweert dat je geen contact meer hebt met hen heb je hiervoor geen verklaring, behalve dat je niet weet hoe je haar zou moeten contacteren (CGVS, p. 7 en 8). Het is niet geloofwaardig dat je het telefoonnummer van je tante niet zou hebben of niet zou kunnen bekomen. Het is namelijk niet in te beelden dat je familieleden je geen contactgegevens zouden meegeven bij aanvang van jouw reis naar Europa. Vanwege de ongeloofwaardigheid van jouw gestelde herkomstregio in Somalië, kan ook jouw asielrelaas, dat hier nauw mee samenhangt, niet als geloofwaardig worden beschouwd. Hierdoor is er geen aanleiding om aan te nemen dat jij niet zou kunnen terugkeren naar jouw oom M. en zijn echtgenote, bij wie jij in de jaren voorafgaand aan jouw vertrek woonde.

Ter staving van je verzoek legde je twee medische documenten voor. Het eerste medisch document betreft een besnijdenisattest dat werd opgemaakt 12 juni 2024 door dokter T.K.J. en waaruit blijkt dat je VGV type II hebt ondergaan. Gevraagd om welke reden je het medisch attest voorlegt zeg je dat je hiermee wil aantonen dat je besneden bent (CGVS, p. 4). Gevraagd welke problemen je vreest te krijgen aangaande je besnijdenis bij terugkeer naar Somalië vertel je dat je in het verleden besneden werd maar dat Al-Shabaab je ervan zou beschuldigen zina of overspel te hebben gepleegd. Gevraagd om welke reden Al-Shabaab dat zal zeggen antwoord je dat meisjes enkel samen met een man het land mogen verlaten (CGVS, p. 16). Met deze verklaringen maakte je niet aannemelijk dat je vervolging riskeert. Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan je regio van herkomst kan er ook geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die er zich hebben afgespeeld of zouden kunnen afspelen zou bij terugkeer. Bijkomend blijkt uit onderzoek dat Al-Shabaab vrouwelijke genitale verminking beschouwd als een privéaangelegenheid. Al-Shabaab zal vrouwelijke genitale verminking niet aanmoedigen of ondersteunen, maar evenmin bestrijden (zie blauwe map stuk 10).

Het twee medisch attest dat je voorlegde werd opgemaakt op 9 oktober 2024 door dokter T.K.J. en bevat een oplistings van 10 littekens waarvan je verklaart dat je ze opliep in Somalië ten gevolge van de mishandeling door je oom (CGVS, p. 4). Dit attest vormt echter geen bewijs van de exacte omstandigheden waarin jij de fysieke letsels zou hebben opgelopen. Een arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, doch kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde geestesgesteldheid is ontstaan. Uit het attest blijkt bovendien dat de arts zich enkel gebaseerd heeft op jouw verklaringen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië.

Je werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 20 januari 2025 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot jouw verblijfplaatsen en levensomstandigheden. Je werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië, maar je blijft volhouden afkomstig te zijn van het dorp Homboy (zie notities CGVS, p. 18). Je werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat je een duidelijk zicht geeft op jouw eerdere verblijfsplaatsen voor je komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat jij niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat jij een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat je deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven jouw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al jouw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien jij het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden jij gedurende de laatste jaren voor jouw komst naar België werkelijk hebt verbleven en geen correct zicht biedt op jouw werkelijke achtergrond en leefsituatie, je evenmin de door jou aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat je niet de waarheid heeft verteld over waar je verbleven heeft voor jouw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS je uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijf je ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in jouw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op jouw schouders rust. Door jouw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar je voor jouw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen jij jouw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van jouw asielrelaas raakt, te verzwijgen maak jij bijgevolg niet aannemelijk dat je bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het jouw taak is om de verschillende elementen van jouw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door je aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door je aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met jouw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door jou overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in jouw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de

verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een duidelijke beoordelingsfout en een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

“- Artikelen 1 en volgende van het Verdrag van Geneva van 28.07.1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd door de wet van 26.06.1953, en artikel 1, lid 2 van het Protocol van 31.01.1967 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd door de wet van 27.02.1967;

- Artikelen 2, 4 en 20(3) van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13.11.2011 inzake normen voor de erkenning en de status van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, en de inhoud van de verleende bescherming, zelf een herschikking van Richtlijn 2004/83/EG inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming;

- Artikelen 39/72, §1ste, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 57/6/2, 57/1, §4de en 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de formele motivering van administratieve handelingen;

- Artikel 14, lid 3, d) van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en politieke Rechten;

- Artikelen 3 en 12 van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind;

- Artikel 24, lid 1 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie;

- Artikelen 22 bis en 33 van de Belgische Grondwet;

- Artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens;

- Artikel 13/1 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot vaststelling van de procedure voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en van zijn werking;

- Artikel 110octier van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

- Artikel 48 van Richtlijn 2013/32/EU betreffende gemeenschappelijke procedures voor de verlening of intrekking van internationale bescherming;

- De beginselen van behoorlijke rechtspleging, voorzorg, grondigheid en behoorlijk bestuur.”

Na een theoretisch betoog, stelt verzoekster dat er onvoldoende rekening werd gehouden met haar profiel van minderjarig, ongeschoold Somalisch meisje. In dit verband merkt verzoekster op dat er bepaalde bijzonder precieze en irrelevante vragen werden gesteld, bijvoorbeeld naar precieze details over de aanslag op een vliegtuig in 2020, terwijl zij daar zelf niet bij aanwezig was geweest, uitleg over de soorten planten die volgens de seizoenen worden geproduceerd, terwijl zij niet op het land had gewerkt, details over dorpen op grote afstand van haar huis, terwijl ze geen toestemming had om haar huis te verlaten behalve om naar de moskee te gaan, uitleg over de leden van Al-Shabaab en hun interne politieke en militaire organisatie, ...

Verder werd de kennis die verzoekster wel degelijk had, en overeenkwam met haar profiel, onterecht opzijgeschoven.

Vervolgens hekelt verzoekster het feit dat haar vluchtmotieven niet werden geanalyseerd. Hierbij verwijst verzoekster naar haar verklaringen met betrekking tot haar gedwongen huwelijk en voegt ze tevens landeninformatie toe.

Verder betoogt verzoekster dat haar grondrechten als vrouw in Somalië niet zullen worden gerespecteerd, waarbij ze vermeldt dat ze door de familie van haar oom als slaaf werd behandeld. Verzoekster haalt hierbij landeninformatie aan en meent dat de schending van haar fundamentele rechten neerkomt op vervolging.

Verzoekster meent verder dat haar het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

In ondergeschikte orde meent verzoekster in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming, waarbij ze de preciaire veiligheidssituatie in haar regio van herkomst aanhaalt. Verzoekster wijst tevens op het feit dat ze een vrouw uit een minderheidsclan is, hetgeen het risico in haar hoofd verhoogt.

3.1.2. In een aanvullende nota van 29 oktober 2025 brengt de commissaris-generaal de volgende bronnen ter kennis:

- het UNHCR-rapport, “*International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*” van september 2022;
- het EUAA-rapport, “*Country Guidance: Somalia*” van oktober 2025;
- het EUAA-rapport, “*Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation*” van mei 2025;
- het EUAA-rapport, “*Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments*” van 13 augustus 2025;
- de COI Focus “*Somalië: Veiligheidssituatie*” van 25 maart 2025 (update) van Cedoca.

Tevens brengt de commissaris-generaal de volgende bronnen bij met betrekking tot VGV:

- de COI Focus “*Somalië - Vrouwelijke genitale verminking (VGV)*” van 20 februari 2025 (update) van Cedoca;
- LIFOS, Migrationsverket (Swedish Migration Agency), Country of Origin Information “*Somalia, Female Genital Mutilation (version 2.0)*” - Translation van 13 mei 2025.

De commissaris-generaal herhaalt dat verzoekster type II is besneden. Uit de landeninformatie blijkt dat de meest ingrijpende vorm van VGV, infibulatie/type III, vervangen wordt door minder invasieve besnijdenisvormen en dat herbesnijdenis naar een ernstigere vorm geenszins veelvoorkomend is. Gezien de COI en de vaststellingen in de bestreden beslissing dient dan ook te worden geconcludeerd dat er goede redenen voorliggen in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer niet opnieuw het slachtoffer zal worden van VGV.

3.1.3. Op 30 oktober 2025 legde verzoekster een aanvullende nota neer waarin wordt gesteld dat verzoekster zwanger is. De vader verblijft legaal in België.

Verzoekster meent dat dit het risico op besnijdenis in haar hoofde aanzienlijk verhoogt. Hierbij verwijst verzoekster naar het meest recente EUAA-rapport “*Country Guidance*” omtrent Somalië van oktober 2025. Tevens verwijst verzoekster naar de vertaling van het rapport van LIFOS, Migrationsverket, Country of Origin Information “*Somalia, Female Genital Mutilation (version 2.0)*” van 13 mei 2025 waarvan de vertaling werd gevoegd door de commissaris-generaal in zijn aanvullende nota van 29 oktober 2025.

Verzoekster betoogt dat vrouwen die Al-Shabaab hebben verlaten een groot risico lopen en dat vrouwen die type-II VGV ondergingen een risico lopen om type-III te worden besneden.

Voorts betoogt verzoekster dat bij de analyse van het risico in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rekening moet worden gehouden met het feit dat verzoekster binnenkort zal bevallen van een dochtertje.

3.2. De Raad merkt vooreerst op dat tijdens de procedure wel degelijk rekening werd gehouden met verzoeksters minderjarigheid. Vooreerst werd een fiche opgemaakt “*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*” die een eerste screening uitvoert naar bijzondere noden of kwetsbaarheden. Verzoekster kreeg een voogd toegewezen op 28 juni 2024, die verzoekster kon bijstaan vanaf het begin van de procedure. Ook uit de notities van het persoonlijke onderhoud blijkt dat verzoekster op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden om de relevante aspecten van haar verzoek om internationale bescherming toe te lichten. In elk geval kan uit het verloop van het persoonlijke onderhoud met verzoekster, die werd bijgestaan door haar voogd en zijn advocaat, worden afgeleid dat zij werd ondervraagd door een gespecialiseerde *protection officer* en dat haar gepaste vragen werden gesteld (notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4). Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud, blijkt immers dat de *protection officer* verzoekster tijdens het gesprek op haar gemak heeft gesteld, heeft aangegeven dat verzoekster zelf steeds om een pauze kon vragen indien gewenst, voldoende context heeft geboden, de manier van vraagstelling heeft aangepast aan het profiel van verzoekster door korte en eenvoudige vragen te stellen en verduidelijking heeft gegeven en gevraagd waar nodig. Minstens toont verzoekster niet concreet aan dat bij de behandeling van het verzoek geen rekening werd gehouden met haar minderjarigheid. En de bestreden beslissing stelt uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoeksters verklaringen rekening gehouden werd met diens jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in haar land van herkomst.

3.3. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem bepalingen die verzoekster geschonden acht, laat niet toe om vast te stellen dat verzoekster een nood heeft aan internationale bescherming.

3.4. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoekster voorgehouden herkomst uit Homboy, Jilib, Middle Shabelle, daar ze onvoldoende kennis had van droogteperiodes (i), haar verklaringen met betrekking tot het leven onder Al-Shabaab niet overtuigen (ii), ze een gebrekkige clankennis vertoonde (iii) en haar kennis met betrekking tot veiligheidsincidenten evenmin toereikend was (iv).

In haar verzoekschrift hekelt verzoekster het feit dat de vragen op inhoudelijk vlak niet aangepast waren aan het profiel van verzoekster, namelijk dat van een minderjarig ongeschoold meisje dat onder het juk van Al-Shabaab opgroeide. Meer bepaald stelt verzoekster dat de er niet van haar kon worden verwacht dat ze op de hoogte was van de precieze details van een aanslag op een vliegtuig in 2020, de soorten planten die werden geproduceerd in haar omgeving, de afstanden van dorpen en details over de leden van Al-Shabaab. De Raad verwijst hierbij echter vooreerst naar de motieven van de bestreden beslissing en merkt op dat géén enkel van de door verzoekster thans aangehaalde zaken specifiek werd gehanteerd door de bestreden beslissing:

“Een eerste element dat afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van je beweerde herkomst uit het agrarisch dorp Homboy is de vaststelling dat je een gebrekkige kennis hebt over de periodes van droogte die je regio hebben getroffen. Gevraagd of je periodes van droogte hebt meegemaakt toen je in Somalië woonde, antwoord je ontkenkend (CGVS, p. 11). Gevraagd of er ooit periodes zijn geweest waarbij er sprake was van voedseltekorten antwoord je dat je van je oom hebt gehoord dat er eind 2016 – 2017 een droogte is geweest, maar dat je deze niet zelf hebt meegemaakt. Gevraagd of er ooit dieren zijn gestorven omwille van de droogte antwoord je dat je nog jong was toen je oom je erover vertelde maar dat je het je niet meer kan herinneren. Gevraagd of je ooit zelf gezien hebt dat er dieren stierven antwoord je ontkenkend. Gevraagd of je ooit gezien hebt dat veehouders of landbouwers in de problemen kwamen moet je het antwoord schuldig blijven. Je zegt dat je nog heel jong was. Gevraagd of er momenten zijn geweest waarin de landbouwers niet konden zaaien of dat de oogst was mislukt antwoord je dat daarover niets gehoord hebt. Gevraagd of je ooit zag dat er op bepaalde momenten groenten en fruit aanwezig waren in winkel van je oom die er op andere momenten niet waren geef je aan dit niet gezien te hebben, omdat jij enkel in het eerste deel van zijn winkel kwam en dat hij zijn producten stockeerde achteraan in de winkel (CGVS, p. 11 – 12).

Deze verklaringen overtuigen niet. Uit de objectieve landeninformatie waarover het CGVS beschikt blijkt namelijk dat jouw regio van herkomst meerdere malen getroffen werd door ernstige periodes van droogte. De droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – gebruikt de termen ‘streng’ en ‘extreem’ om te verwijzen naar de periode van mei 2016 tot en met december 2016, van november 2018 tot en met december 2018 en van december 2021 tot en met april 2022, wat betekent dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaan, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het vee (zie blauwe map stuk 1). Hoewel je tijdens de laatste droogte nog jong was, namelijk 14 à 15 jaar oud, mag redelijkerwijs toch worden verwacht dat je op zijn minst op de hoogte zou zijn geweest van deze gebeurtenis. Gezien de verstrekkende gevolgen van dergelijke droogteperiodes is het aannemelijk dat dit een onderwerp van gesprek zou zijn geweest binnen het huishouden. Het is weinig geloofwaardig dat je oom je zou verteld hebben over de manier waarop er water werd toegediend aan de landbouwvelden en welke gewassen er werden gezaaid, maar helemaal niets verteld zou hebben over de periodes van droogte (CGVS, p. 11). De mislukte oogst(en) die voedseltekorten en/of stijgende prijzen tot gevolg hadden moeten ongetwijfeld een impact hebben gehad op het inkomen van je oom en de beschikbaar van voedsel binnen het huishouden, waar jij verantwoordelijkheden had. Het idee dat deze droogte volledig aan je voorbij is gegaan, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van je bewering afkomstig te zijn uit het agrarisch dorp Homboy.

Een element dat verder afbreuk doet over de geloofwaardigheid van je beweerde regio van herkomst is de vaststelling dat je niet op een doorleefde manier kan vertellen over je leven onder het bewind van Al-Shabaab. Gevraagd hoe je leven eruitzag onder het bewind van Al-Shabaab antwoord je dat je niet veel ervaring hebt met Al-Shabaab omdat je altijd thuis bleef. Dit antwoord is niet serieus te nemen. Aangezien uit de objectieve landeninformatie blijkt dat de regio waarvan jij beweert afkomstig te zijn het bolwerk blijkt te zijn van Al-Shabaab waar hun commandocentrum is gelegen en waar ze ook trainingskampen hebben (zie blauwe map stukken 2 en 3). Het lijkt onwaarschijnlijk dat je weinig kennis zou hebben over de wijze waarop Al-Shabaab is georganiseerd in je regio en welke regels er werden opgelegd. Deze kennis is namelijk cruciaal om te kunnen overleven in deze gebieden. Tot vier maal toe gevraagd naar de regels die werden opgelegd door Al-Shabaab blijven je verklaringen zeer summier. Je vertelt dat meisjes gestraft worden als ze

“zina” plegen, dat vrouwen zich moeten bedekken als ze het huis verlaten, dat de mensen zakawaat moeten betalen en dat je hand wordt afgehakt als je steelt. Verder vertel je ook nog dat op vrijdag mensen publiekelijk gestraft werden op een plein. Gevraagd waar de basis van Al-Shabaab is gelegen in je dorp moet je het antwoord schuldig blijven. Het enige wat je weet is dat je gecontroleerd werd bij het binnenrijden van het dorp (CGVS, p. 13). Deze verklaringen overtuigen niet. Aangezien je beweert tot je vertrek uit Somalië onder het bewind van Al-Shabaab te hebben gewoond, zouden meer doorleefde verklaringen van jou mogen worden verwacht waarbij je ook persoonlijke ervaringen zou delen.

Verder moet worden vastgesteld dat je niet volledig op de hoogte lijkt te zijn van enkele belangrijke regels die specifiek gelden voor meisjes en vrouwen onder het bewind van Al-Shabaab. Volgens de beschikbare informatie van het CGVS wordt de vrijheid van vrouwen daar sterk ingeperkt. Zo mogen vrouwen hun huis niet verlaten zonder begeleiding van een mannelijke voogd (mahram) en is vrij contact met mannen in de publieke ruimte verboden. Jouw bewering dat je zelfstandig boodschappen deed in de winkel van je oom en de kinderen van je oom naar de Koranschool bracht, staat daarmee in contrast met deze strenge regels en doet afbreuk aan je bewering dat je afkomstig bent uit een gebied dat onder controle staat van Al-Shabaab. Daarnaast is het opmerkelijk dat je verklaart slechts een korte periode naar de Koranschool te zijn geweest (CGVS, p. 8).

Religieuze dwang kenmerkt het leven onder Al-Shabaabbewind. In door Al-Shabaab gecontroleerde gebieden zijn kinderen verplicht onderwijs te volgen in door Al-Shabaab opgerichte zogenaamde islamitische scholen, die gericht zijn op de indoctrinatie en vorming van nieuwe rekruten. Bovendien blijkt uit geraadpleegde bronnen dat ook vrouwen verplicht islamitische lessen moeten bijwonen in madrassa's, zodat zij thuis de principes van Al-Shabaab kunnen overdragen aan hun kinderen. Tot slot blijkt uit de geraadpleegde bronnen ook dat Al-Shabaab openbare bijeenkomsten (douras) organiseert waarbij ze met opzweepende lezingen en preken toeschouwers oproepen om te gaan vechten in naam van hun religie, waarover je ook met geen woord rept.

Hoewel uit de geraadpleegde bronnen blijkt dat er regionale verschillen zijn aangaande de toepassing van de regels, wordt duidelijk dat Al-Shabaab strenger regeert en de invloedssfeer van de bevolking verkleinen naarmate ze militair sterker staan. Aangezien jouw regio als het bolwerk van Al-Shabaab bekendstaat, kan redelijkerwijs worden verwacht dat daar een strikte toepassing van de Sharia werd gehanteerd en dat je hierover ook uitgebreid zou kunnen vertellen. De vaststelling dat dit niet het geval blijkt te zijn doet afbreuk aan je beweerde regio van herkomst (zie blauwe map stukken 4 en 5).

Daarnaast stelt het CGVS ook vast dat je een gebrekkige kennis hebt over de clansamenstelling in je dorp en niet vertrouwt lijkt te zijn met het belang van het clansysteem. Gevraagd naar de clans die er in je dorp woonden verklaar je dat er een beetje Tunni woonde en daarnaast ook Biomaal en Jareerweyne. Gevraagd naar de subclans van de Biomaal die er in je dorp woonden, antwoord je dat de Ismiin subclan er woonde. Gevraagd welke subclans van de Tunni er in je dorp woonden moet je het antwoord schuldig blijven. Gevraagd om meer te vertellen over de Jareerweyne-clan verklaar je enkel dat het “normale mensen” zijn. Gevraagd tot welke clan de leider van Al-Shabaab in je dorp behoorde moet je eveneens het antwoord schuldig blijven. Gevraagd naar de reden van je beperkte kennis antwoordde je dat dit komt doordat je altijd thuis was (CGVS, p. 13 en 14). Deze uitleg kan je gebrek aan kennis niet verantwoorden. Het clansysteem is namelijk van cruciaal belang in de Somalische context. Het clansysteem domineert de samenleving, de economie en de politiek. Daarnaast is het clansysteem niet enkel een middel om je te identificeren maar ook een manier van leven die doorsijpelt op alle levensdomeinen en bepaalt het je positie in de samenleving (zie blauwe map stuk 6). Al op jonge leeftijd wordt men hiermee geconfronteerd, omdat het bepaalt met wie men mag omgaan en welke sociale grenzen er bestaan. Het is daarom ook des te opmerkelijker dat je de Jareerweyne-clan beschrijft als “normale mensen”, terwijl zij behoren tot de Somalische Bantu-minderheidsgroep, die buiten het traditionele Somalische genealogische systeem valt en gemarginaliseerd wordt. “Jareer” is een denigrerende term die “hard haar” betekent in het Somalisch. Hiermee wil men benadrukken dat ze fysiek verschillen van andere Somaliërs (zie blauwe map stuk 7).

Tot slot blij je ook een slechts zeer beperkte kennis te hebben over de veiligheidssituatie in je regio. Gevraagd naar wie de controle had in de stad Jilib, waar je tante N [...] woonde samen met haar echtgenoot, lijk je te weten dat Al-Shabaab daar de controle had en er een gevangenis had (CGVS, p. 7, 12 en 16). Gevraagd of je tante je ooit vertelde over de veiligheidssituatie in Jilib antwoord je dat ze je daarover nooit iets heeft verteld. Gevraagd of ze je ooit vertelde over aanslagen of gevechten in Jilib antwoord je dat jullie enkel over jullie zelf praten. Gevraagd of je ooit gehoord hebt over luchtaanvallen in Jilib antwoord je ontkennend (CGVS, p. 16 en 17). Deze verklaringen overtuigen niet. Gezien de penibele veiligheidssituatie in de stad Jilib kan er geen geloof gehecht worden aan je bewering dat je tante, die je regelmatig kwam bezoeken en waarmee je een goede band had, je daarover nooit iets zou hebben verteld (CGVS, p. 7, 17-18).

De ACLED databank registreerde namelijk in 2023, het jaar voor jouw vertrek, maar liefst 11 luchtaanvallen (Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED), Dashboard [filters: Event type: Battles, Explosions/Remote Violence, Violence against civilians, Region: Somalia, Event Date: 01/01/2023-01/02/2024], admin 1: Middle Juba, admin 2: Jilib, <https://acleddata.com/dashboard/#/dashboard> [geraadpleegd op 23/01/2025]). Op 20 mei 2023, 9 oktober 2023, 17 december 2023, 20 en 21 december 2023 voerden Amerikaanse troepen luchtaanvallen uit op stellingen van Al-Shabaab in Jilib. Op 15 augustus 2023 voerden de Keniaanse troepen een luchtaanval uit. Deze luchtaanval werd gevolgd door een protest van de inwoners van Jilib waarbij de Keniaanse minister van Defensie beschuldigd werd van het doden van burgers. Op 14 en 15 oktober 2023, 9 november 2023 en 3 december 2023 werden luchtaanvallen uitgevoerd waarvan niet met zekerheid kan worden vastgesteld door wie, maar volgens ACLED vermoedelijk door internationale machten met luchtaanvalcapaciteit. Daarnaast werd er ook nog een Amerikaanse luchtaanval geregistreerd op 15 februari, twee maanden voor je vertrek (zie blauwe map stuk 8)."

Verzoekster wordt geenszins verweten een gebrekkige kennis van planten te hebben maar blijkt niet op de hoogte te zijn van droogteperiodes waarvan ze redelijkerwijze wel kennis had moeten hebben.

Evenmin wordt haar een gebrekkige kennis verweten van incidenten van 2020, doch wordt vastgesteld dat verzoekster geen weet had van veiligheidsincidenten in 2023, toen ze reeds 16 jaar oud was.

Ook wordt verzoekster niet benadeeld ten gevolge van haar onwetendheid met betrekking tot de identiteit van Al-Shabaab leden, maar wordt er door de bestreden beslissing geheel terecht vastgesteld dat haar verklaringen over het dagdagelijkse leven onder Al-Shabaab tekortschieten.

Op geen enkel punt wordt haar een gebrekkige geografische kennis toegerekend.

De Raad merkt op dat verzoekster reeds 17 jaar oud was bij haar vertrek uit haar beweerde regio van herkomst en daar verklaarde haar gehele leven te hebben gewoond. De kennis die van haar werd verwacht, oversteeg op geen enkel moment hetgeen van haar redelijkerwijze kon worden verwacht.

Verzoeksters argumentatie dat zij weldegelijk een uitgebreide kennis heeft van haar regio, waarbij zij haar verklaringen herhaalt over haar dorp, haar dagdagelijkse huishoudelijke leven en het klimaat, doet geen afbreuk aan de vaststellingen van de bestreden beslissing die op zich toelaten om te besluiten dat verzoekster haar verblijf in Somalië niet geloofwaardig is.

De stromanargumenten en vergoelijkingen van verzoekster in haar verzoekschrift kunnen dan ook niet dienstig worden aangevoerd. De motieven van de bestreden beslissing, bij gebrek aan een dienstig, pertinent verweer, blijven dan ook gehandhaafd.

Waar verzoekster meent dat er geen geloofwaardigheidsbeoordeling werd gemaakt van haar vluchtmotieven, overweegt de Raad in navolging van de bestreden beslissing, dat als er geen geloof wordt gehecht aan haar verblijf in Somalië, er ook geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden problematiek die daarmee onlosmakelijk verbonden is. Het betoog dat verzoekster in haar aanvullende nota voert omtrent vrouwen die gevlucht zijn van Al-Shabaab is dan ook niet dienstig, daar ze niet aannemelijk maakt in een Al-Shabaab gebied te hebben gewoond en daar problemen te hebben gekend met Al-Shabaab.

In zoverre verzoekster voorhoudt dat er in Somalië sprake is van groepsvervolging daar de rechten van vrouwen niet worden gerespecteerd, blijkt niet dat er sprake is van een situatie waarbij alle Somalische vrouwen systematisch het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Verzoekster werd ook slachtoffer van vrouwelijke genitale verminking type II (hierna: VGV). De Raad betreurt dat verzoekster aan dergelijke praktijk werd onderworpen.

De Raad stipt aan dat VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vallen onder de noemer "daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld" en "daden van genderspecifieke of kindspecifieke aard", in de zin van artikel 48/3, § 2, tweede lid, a), en f), van de Vreemdelingenwet en deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet.

Er zijn echter geen concrete indicaties voorliggen dat verzoekster bij een terugkeer zou worden blootgesteld aan de meer verregaande vorm van VGV, zijnde een infibulatie, die een risico op re-infibulatie inhoudt. Immers blijft de Raad geheel in het ongewisse naar waar en in welke omstandigheden ze in Somalië zou

terechtkomen bij een eventuele terugkeer, daar ze op deze elementen geen zicht geeft. In die omstandigheden dient de Raad dan ook vast te stellen dat *in casu* overeenkomstig artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet goede redenen voorliggen om aan te nemen dat verzoekster niet opnieuw het slachtoffer zal worden van VGV.

De bestreden beslissing motiveerde verder nog terecht het volgende:

“Bijkomend moet er ook nog opgemerkt worden dat er geen geloof kan gehecht worden aan de bewering van je voogd en advocaat dat je bij terugkeer naar Somalië niet zou kunnen rekenen op de steun van je familie en een alleenstaand minderjarig meisje zou zijn (CGVS, p. 19).

Uit je verklaring blijkt dat je weldegelijk nog een netwerk hebt in Somalië. Zo vertelde je over je tante, N. en haar echtgenoot, waarmee je een goede relatie had en die je ook hielpen om Somalië te verlaten. Hoewel je beweert dat je geen contact meer hebt met hen heb je hiervoor geen verklaring, behalve dat je niet weet hoe je haar zou moeten contacteren (CGVS, p. 7 en 8). Het is niet geloofwaardig dat je het telefoonnummer van je tante niet zou hebben of niet zou kunnen bekomen. Het is namelijk niet in te beelden dat je familieleden je geen contactgegevens zouden meegeven bij aanvang van jouw reis naar Europa. Vanwege de ongeloofwaardigheid van jouw gestelde herkomstregio in Somalië, kan ook jouw asielrelaas, dat hier nauw mee samenhangt, niet als geloofwaardig worden beschouwd. Hierdoor is er geen aanleiding om aan te nemen dat jij niet zou kunnen terugkeren naar jouw oom M. en zijn echtgenote, bij wie jij in de jaren voorafgaand aan jouw vertrek woonde.

Ter staving van je verzoek legde je twee medische documenten voor. Het eerste medisch document betreft een besnijdenisattest dat werd opgemaakt 12 juni 2024 door dokter T.K.J. en waaruit blijkt dat je VGV type II hebt ondergaan. Gevraagd om welke reden je het medisch attest voorlegt zeg je dat je hiermee wil aantonen dat je besneden bent (CGVS, p. 4). Gevraagd welke problemen je vreest te krijgen aangaande je besnijdenis bij terugkeer naar Somalië vertel je dat je in het verleden besneden werd maar dat Al-Shabaab je ervan zou beschuldigen zina of overspel te hebben gepleegd. Gevraagd om welke reden Al-Shabaab dat zal zeggen antwoord je dat meisjes enkel samen met een man het land mogen verlaten (CGVS, p. 16). Met deze verklaringen maakte je niet aannemelijk dat je vervolging riskeert. Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan je regio van herkomst kan er ook geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die er zich hebben afgespeeld of zouden kunnen afspelen zou bij terugkeer. Bijkomend blijkt uit onderzoek dat Al-Shabaab vrouwelijke genitale verminking beschouwd als een privéaangelegenheid. Al-Shabaab zal vrouwelijke genitale verminking niet aanmoedigen of ondersteunen, maar evenmin bestrijden (zie blauwe map stuk 10).

Het twee medisch attest dat je voorlegde werd opgemaakt op 9 oktober 2024 door dokter T.K.J. en bevat een oplist van 10 littekens waarvan je verklaart dat je ze opliep in Somalië ten gevolge van de mishandeling door je oom (CGVS, p. 4). Dit attest vormt echter geen bewijs van de exacte omstandigheden waarin jij de fysieke letsels zou hebben opgelopen. Een arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, doch kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde geestesgesteldheid is ontstaan. Uit het attest blijkt bovendien dat de arts zich enkel gebaseerd heeft op jouw verklaringen.”

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Het feit dat verzoekster zwanger is doet aan de voorgaande beoordeling op geen enkele wijze afbreuk.

3.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP